

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Evou Lukotkovou v právní věci žalobce: **L. T.**, zast. opatrovnící A. T., bytem tamtéž, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1/376, 128 01 Praha 2, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 11. 2013, č. j. MPSV-UM/11238/13/4S-ZLK, sp. zn. SZ/925/2013/4S-ZLK,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalovaného ze dne 18. 11. 2013, č. j. MSPV-UM/11238/13/4S-ZLK bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky ve Zlíně ze dne 11. 7. 2013, č. j. MPSV-UP/673916/13/AIS-ZDP a uvedené rozhodnutí bylo potvrzeno.

Rozhodnutím Úřadu práce České republiky – krajské pobočky ve Zlíně ze dne 11. 7. 2013, č. j. MPSV-UP/673916/13/AIS-ZDP (dále též „správní orgán I. stupně“) nebyl žalobci přiznán příspěvek na zvláštní pomůcku – motorové vozidlo. Podkladem byl posudek

OSSZ Uherské Hradiště ze dne 28. 6. 2013, č. j. LPS/2013/2549-UH-CSSZ ze dne 28. 6. 2013.

V žalobě ze dne 28. 11. 2013 vyslovil žalobce prostřednictvím opatrovnice nesouhlas s napadeným rozhodnutím s tím, že paušalizovaně a ničím neodůvodněně byla zpochybněna váha zpráv odborných lékařů, zdravotní stav byl zjišťován ve velmi krátkém časovém intervalu (5 min.), tedy zcela nedostatečně. Žalobce uvedl, že se u něho jedná o stav těžké mentální retardace.

Žalovaný v písemném vyjádření ze dne 6. 1. 2014 popsal historii správního řízení. K žalobním námitkám uvedl, že zdravotní stav jmenovaného byl posuzován PK MPSV, která vycházela z veškeré podkladové dokumentace, zabývala se odbornými lékařskými nálezy doloženými k odvolání i v průběhu řízení a provedla vlastní vyšetření při jednání dne 9. 10. 2013. Délka vyšetření potřebná k posouzení zdravotního stavu je zcela v kompetenci posudkových lékařů. V případě žalobní námitky, že lékaři posudkové komise „v krátkém asi pětiminutovém čase“ nedostatečně posoudili zdravotní stav žalobce, žalovaný uvedl, že opatrovník, který byl jednání posudkové komise přítomen, měl možnost svoji námitku vznést přímo při jednání.

Byť se domnívá opatrovník, že u žalobce se jedná o stav těžké hluboké mentální retardace, podle posudku uvedený stav zjištěn nebyl. V popředí klinického obrazu je snížení intelektových schopností do pásma středně těžké mentální retardace. Žalovaný vyhodnotil posudek PK MPSV za úplný, objektivní a přesvědčivý.

Žalovaný navrhl, aby soud žalobu odmítl podle ust. § 36 odst. 1 písm. d) s.ř.s., neboť napadené správní rozhodnutí závisí výlučně na posouzení zdravotního stavu žalobce. Soudní přezkum správního rozhodnutí tak není přípustný s odkazem na ust. § 70 písm. d) s.ř.s. Bude-li soud žalobu meritorně projednávat, navrhl, aby žaloba byla zamítnuta v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. jako zcela nedůvodná.

Soud měl k dispozici správní spis, z kterého zjistil, že žádost o příspěvek na zvláštní pomůcku podal žalobce dne 15. 5. 2013. Ve spise je založena listina o ustanovení opatrovníka jmenovanému, a to A. T. Dále jsou ve spise založeny doklady o výši čtvrtletního příjmu za první čtvrtletí roku 2013, prohlášení o celkových sociálních a majetkových poměrech ze dne 15. 5. 2013, doklad o výši čtvrtletního příjmu posuzovaného ze dne 15. 5. 2013, potvrzení o uzavření pojistné smlouvy č. 38884540-16 o životním pojištění ze dne 3. 9. 2012, dále doklad o investičním životním pojištění, informace o stavu pojistné smlouvy č. ke dni 15. 10. 2012 uzavřené u, rozhodnutí Městského úřadu Uherské Hradiště ze dne 19. 12. 2011, č. j. 37043/2011/UHR, jímž byl zvýšen příspěvek na péči žalobce z částky 800 Kč na částku 4.000 Kč ode dne 1. 10. 2011, posudek o zdravotním stavu k řízení o příspěvku na zvláštní pomůcku na zakoupení motorového vozidla OSSZ Uherské Hradiště ze dne 28. 6. 2013, seznámení s podklady rozhodnutí ze dne 1. 7. 2013 spolu s poučením dle § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), které bylo doručeno opatrovnici dne 3. 7. 2013, rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 11. 7. 2013, č. j. MPSV-UP/673916/13/AIS-ZDP, jímž nebyl žalobci přiznán příspěvek na zvláštní pomůcku – motorové vozidlo, odvolání žalobce ze dne

30. 7. 2013 včetně zprávy o psychologickém vyšetření jmenovaného ze dne 29. 7. 2013. Dne 9. 10. 2013 byl vypracován posudek PK MPSV ČR v Brně, v komisi byla přítomna odborná lékařka – psychiatrička, posuzovaný v doprovodu opatrovnice, jeho matky, byl jednání účasten. Na základě diagnostického souhrnu, posudkového zhodnocení, lékařských zpráv i vyšetření žalobce při jednání, bylo učiněno posudkové zhodnocení, dle kterého v popředí klinického obrazu je snížení intelektových schopností do pásma středně těžké mentální retardace. U posuzovaného se jedná o zpomalené psychomotorické tempo, nízká frustrační tolerance, chudá slovní zásoba a s tím spojená porucha komunikace, dezorientace místem a časem, v popředí málo adoptivní chování, sociální nesamostatnost a emoční nezralost. Jedná se o osobnost simplexní, afektivně labilní, nepřizpůsobivou, neuvážlivou, neodpovědnou za své chování, nesamostatnou, zcela odkázanou na pomoc jiné osoby. Nebyla prokázána těžká nebo hluboká mentální retardace. Topický neurologický nález byl zjištěn v normě, nebyly prokázány poruchy hybnosti nosných kloubů ani páteře. Posudková komise zhodnotila i psychologické vyšetření PhDr. Jany Chrástkové, klinického psychologa, Uherský Brod ze dne 29. 7. 2013 a dne 2. 10. 2013. Po prostudování doložené zdravotní dokumentace a zjištěním při jednání posudková komise posoudila, že se nejedná o zdravotní postižení uvedené v písm. a), b), d) až i) bodu 1, části I) přílohy k zákonu č. 329/2011 Sb., tj. anatomická ztráta obou dolních končetin v bércích a výše; funkční ztráta obou dolních končetin na podkladě úplné obrny (plegie) nebo těžkého ochrnutí (těžká paréza); funkční ztráta jedné horní a jedné dolní končetiny na podkladě úplné obrny (plegie) nebo těžkého ochrnutí; ankylóza obou kyčelních kloubů nebo obou kolenních kloubů nebo podstatné omezení hybnosti obou kyčelních nebo kolenních kloubů pro těžké kontraktury v okolí; ztuhnutí všech úseků páteře s těžkým omezením pohyblivosti alespoň dvou nosných kloubů dolních končetin; těžké funkční poruchy pohyblivosti na základě postižení tří a více funkčních celků pohybového ústrojí s případnou odkázaností na vozík pro invalidy; funkčním celkem se přitom rozumí trup, pánev, končetina; disproporční poruchy růstu provázené deformitami končetin a hrudníku, pokud tělesná výška postiženého po ukončení růstu nepřesahuje 120 cm; anatomická ztráta dolní končetiny ve stehně s krátkým pahýlem bez možnosti oprotézování, nebo exartikulace v kyčelním kloubu; nejde ani o těžké mentální postižení uvedené v písm. b) bodu 4, části I) přílohy k zákonu č. 329/2011 Sb., tj. těžká nebo hluboká mentální retardace a stavy na rozhraní těžké mentální retardace. Dle posudkového závěru se nejedná o osobu, která má ve smyslu § 9 odst. 2 a 4 zákona č. 329/2011 Sb. těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí anebo těžkou nebo hlubokou mentální retardaci charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Nejde o těžkou vadu nosného (pohybového) ústrojí uvedenou v písm. a), b), d) až i) bodu 1, části I) přílohy k zákonu č. 329/2011 Sb., nejde ani o těžké mentální postižení uvedené v písm. b) bodu 4, části I) přílohy k zákonu č. 329/2011 Sb. Uvedený posudek byl podkladem pro vydání napadeného rozhodnutí žalovaného.

Právní názor Krajského soudu v Brně

V souladu s § 75 odst. 1, § 2 s.r.s. přezkoumal Krajský soud v Brně napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů včetně řízení předcházející jeho vydání, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

Vzhledem ke splnění zákonných podmínek dle § 51 odst. 1 s.ř.s. soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání.

Žaloba není důvodná.

Soud se v první řadě zabýval otázkou, zda rozhodnutí o příspěvku na zvláštní pomůcku je vyloučeno ze soudního přezkumu, neboť závisí výlučně na posouzení zdravotního stavu žalobce, či zda soudnímu přezkumu podléhá.

V této souvislosti odkazuje na ustálenou judikaturu Nejvyššího správního soudu (rozsudek ze dne 6. 1. 2010, č. j. 3 Ads 110/2009-49, který byl publikován pod č. 2018/2010 Sb. NSS), dle níž soudnímu přezkumu podléhají rozhodnutí o příspěvku na péči. Podle tohoto rozsudku „*příspěvek na péči se podle ust. § 7 zákona o sociálních službách poskytuje osobám závislým na pomoci jiné fyzické osoby za účelem zajištění potřebné pomoci, a to ve výši stanovené na základě zjištěného stupně závislosti, které vymezuje ust. § 8 zákona. Ačkoliv byl zákonem o sociálních službách nově zavedený příspěvek na péči upraven jako dávka sociální péče, nebylo rozhodnutí v této věci zákonodárcem zařazeno mezi rozhodnutí o dávkách sociální péče vyloučená ze soudního přezkumu. Nejvyšší správní soud zde poznamenává, že dávky sociální péče i dávky osobám se zdravotním postižením (příspěvek na mobilitu, příspěvek na zvláštní pomůcku, průkaz osoby se zdravotním postižením přitom mají obdobný charakter jako příspěvek na péči – vzhledem k tomu, že jsou poskytovány v rámci péče o zdravotně postižené občany, závisí jejich přiznání rovněž převážně na posouzení zdravotního stavu). Nejvyšší správní soud závěrem zdůrazňuje, že v případě pochybností je zapotřebí jakékoliv výluky ze soudního přezkumu interpretovat restriktivně, tj. ve prospěch soudního přezkumu; jiný přístup by ve svých důsledcích mohl být odepřením spravedlnosti – denegatio ius titiae“.*

Vzhledem k tomu, že pro účely vzniku nároku na příspěvek na zvláštní pomůcku (motorové vozidlo) se posuzuje zdravotní postižení charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu (§ 9 odst. 3 zákona č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů ve znění pozdějších předpisů, má soud, s ohledem na shora citovanou judikaturu Nejvyššího správního soudu za to, že rovněž i tato problematika soudnímu přezkumu podléhá. Uvedený názor soud opírá i o § 7 odst. 3 s.ř.s. (příslušnost soudů), dle kterého je věcně příslušný krajský soud k řízení ve věcech dávek pro osoby se zdravotním postižením...atd.

Podmínky nároku na příspěvek na zvláštní pomůcku stanoví § 9 zákona č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením.

Podle § 9 odst. 2 citovaného zákona nárok na příspěvek na zvláštní pomůcku poskytovaný na pořízení motorového vozidla má osoba, která má těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí anebo těžkou anebo hlubokou mentální retardaci charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, a její zdravotní stav nevylučuje přiznání tohoto příspěvku.

Podle § 9 odst. 3 citovaného zákona za dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav se pro účely tohoto zákona považuje nepříznivý zdravotní stav, který podle poznatků lékařské vědy trvá nebo má trvat déle než 1 rok.

Podle § 9 odst. 6 citovaného zákona, je-li příspěvek na zvláštní pomůcku poskytován na pořízení motorového vozidla, je rovněž podmínkou, že se osoba opakovaně v kalendářním měsíci dopravuje a že je schopna řídit motorové vozidlo nebo je schopna být převážena motorovým vozidlem; splnění podmínky opakovaného dopravování prokazuje žadatel čestným prohlášením.

Zdravotní postižení odůvodňující přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku je uvedeno v příloze k zákonu č. 329/2011 Sb., v níž pod odstavcem 1 písmeno a) až k) jsou taxativně vyjmenovány všechny vady, které jsou kvalifikovány za těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí. V odstavci 2 pod písmeny a) až d) jsou uvedena jmenovitě všechna postižení, která jsou kvalifikována jako těžká zraková postižení.

V odstavci 4 citované přílohy je stanoveno, že za zdravotní postižení odůvodňující přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku na pořízení motorového vozidla se považují:

- a) zdravotní postižení uvedená v bodě 1 písmeno a), b), d) až i),
- b) těžká nebo hluboká mentální retardace a stavy na rozhraní těžké mentální retardace.

Na základě shromážděných podkladů dospěl soud k závěru, že žalovaný ve správním řízení dostatečně přesvědčivě a objektivně zdůvodnil a vyhodnotil zjištěný zdravotní stav posuzovaného. Postup ze strany správních orgánů tak nevyvolává pochybnosti o objektivním posouzení věci. Posudková komise při hodnocení zdravotního stavu jmenovaného vycházela komplexně ze zdravotní dokumentace vyžádané od praktického lékaře, nálezů odborných lékařů, zhodnotila lékařské zprávy doložené k odvolání, vycházela i z vlastního vyšetření posuzovaného. Opatrovníci byla dána možnost vyjádřit se před vydáním rozhodnutí k podkladům rozhodnutí, eventuálně navrhnout další důkazy (§ 36 odst. 3 správního řádu), výzva, která jí byla doručena dne 16. 7. 2013 však zůstala bez odezvy. Případné námitky bylo rovněž možno, aby vznesla při jednání PK MPSV ČR dne 9. 10. 2013, jemuž byla přítomna, což však neučinila. Žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí jednoznačně uvedl, z jakého důvodu nelze vyhovět žádosti žadatele. Podmínkou meritorního přezkumu zákonnosti rozhodnutí správního orgánu na základě podané žaloby je rozhodnutí obsahující dostatečně určité a srozumitelné odůvodnění, v němž se žalovaný náležitě vypořádá s námitkami účastníka řízení. Dle názoru Krajského soudu v Brně této podmínky žalovaný beze zbytku dostál. Z odůvodnění rozhodnutí je seznatelné, proč správní orgán považuje odvolací námitky účastníka za liché, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, podle kterého právního předpisu ve věci rozhodl, jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů a jaké úvahy jej vedly k rozhodnutí ve věci (srov. rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 26. 2. 1993, č. j. 6 A 48/92-23, publikovaného pod č. 27/1994 SJS).

Z výše uvedených důvodů dospěl soud k závěru, že napadené rozhodnutí nevykazuje zásadní deficit, který by odůvodňoval zrušení napadeného rozhodnutí, proto dle § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Žalobce zastoupen opatrovnící byl ve věci neúspěšný, žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona, soud proto výrok o náhradě nákladů řízení opírá o § 60 odst. 1, 2 s.ř.s.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 30. prosince 2014

JUDr. Eva Lukotková, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Barbora Zachovalová